

Епитафия.

Когато стъпи своятъ кракъ
На Вардара на тжжний бръгъ,
О, пжтнице отъ родний край,
Недѣй ти отминава безъ молитва
Самотний братски гробъ; въ жестока битва
Ний паднахме за родний край.

Всрѣдъ кръвъ, желѣзо и огънь
Заспахме своя вѣченъ сънь,
За роденъ край животъ отдали въ даръ.
А какъ живѣхме ний, какъ сме се били,
Ще ви разкажатъ тъмнитѣ могили
Отъ Дунавъ до хайдушкий Шаръ.

Безспиръ по кървавия пжтъ
Летѣхме ний подиръ врагътъ,
И свобода въ поробения край
Изгрѣ всрѣдъ пушека на боеветѣ.
Прѣдай, о пжтнице, на вѣковетѣ,
Какъ паднахме за родний край!

Ноемврий 1915.

Д. Л. Гичевъ.

Часовой.

На глуха нощъ воалтъ черенъ
Забули бранното поле;
Слѣдъ дневний бой душитѣ морни
Почивка сладостна облѣ...